Mănăstirea Petru Vodă cere catehizarea și canonisirea purtătorului de cuvânt al Patriarhiei

„Lucruri înspăimântătoare se petrec în țara aceasta: Proorocii profeţesc minciuni, preoţii învaţă ca şi ei, şi poporului Meu îi place aceasta. Dar la urmă ce veţi face?” (Ieremia 5, 30-31)

Dezicerea de Mântuitorul Hristos a Patriarhului Daniel, încă aparent conducătorul apostat al BOR, prin portavocea sa, Vasile Bănescu.

Ce mai putem argumenta pentru a lămuri problema teologică apărută de curând în viața chinuită a bisericii noastre, prin care Patriarhul Daniel, conducătorul destinelor duhovnicești ale nației ortodoxe, îngăduit încă în fruntea BOR, se dezice de Hristos Atotmilostivul, prin porta vocea patriarhiei BOR, mult contestatul dl. Vasile Bănescu.

În plan mediatic au apărut voci care să ceară (a câta oară?) demisia purtătorului de cuvânt. Absolut inutil.

În locul lui, presupunând că a revenit auzul patriarhului printr-o minune, şi ar dori cosmetizarea imaginii sale (pentru cine?) ar numit o altă porta voce identică cu cea contestată acum, care ar reproduce cu punct şi virgulă, cuvintele apostatului Patriarh Daniel.

De fapt deşi numai avem nici o speranță în venirea în fire a Patriarhului şi slugilor sale, ne cutremurăm de fiecare dată, când ecumenismul feroce care transpiră prin toți porii ființei sale, se lasă văzut, simțit şi mirosit, în dispreț total față de semeni.

„Poate oare să-şi schimbe etiopianul pielea sa şi leopardul petele sale? Aşa şi voi! Puteţi oare să faceţi bine, când sunteţi deprinşi a face rău? De aceea Eu vă voi spulbera ca pleava împrăştiată de vântul pustiului.” (Ieremia 13, 23-24).

Orice ortodox ştie că ereticii sunt excomunicați din Biserică și comuniunea cu ei este interzisă. Este un fapt elementar și indiscutabil. Din discursul d-lui.Bănescu,

răzbat relativizarea credinței, iubirismul inter-confesional, dovedind fără nicio urmă de îndoială, cât de profundă și de bine înrădăcinată a ajuns gândirea antihristică, ecumenistă a Patriarhului și a acoliților săi ierarhi, slugi apostate, aflate în slujba cezarului și nu a Mântuitorului Hristos.
În aceste vremuri de cernere, oile sub adierea Mângâietorului, devin păstori, mărturisind şi propovăduind Adevărul, căci păstorii au devenit hristoși și învățători mincinoși înşelând, trădând cu bună știință pe Îndelungrăbdătorul pătimirilor noastre.

Purtătorul de cuvânt al Patriarhiei Române, Vasile Bănescu, a declarat că rugăciunea nu are granițe confesionale și nici de altă natură. Reacția vine după ce Arhiepiscopul Tomisului, ÎPS Teodosie, i-a spus unui român stabilit în Anglia, care i-a cerut sfatul, că este „mare păcat” să mergi la o „biserică” catolică și că trebuie neapărat să găsească o biserică ortodoxă, unde se poate ruga și asista la slujbe.

Domnul Vasile Bănescu, a spus că accesul la Dumnezeu nu poate fi blocat de „vechile ziduri” ale diferențelor teologice, potrivit Mediafax.

„Rugăciunea nu are granițe confesionale și nici de altă natură. Singurul ei țărm este Cerul, spre care ar trebui să privim toți cu aceeași încredere și recunoștință. Vechile ale diferențelor teologice nu ne pot bloca nicăieri în această lume accesul la Dumnezeu prin rugăciunea care ne înalță deasupra lor”, susține reprezentantul BOR.

Acesta spune că rugăciunea în alt spațiu decât acela al propriei confesiuni nu afectează identitatea credinței.

„A ne ruga strict contextual și în alt spațiu eclezial decât acela marcat vizual de simbolismul propriei confesiuni nu ne afectează automat identitatea credinței. Importantă este buna situare în propria tradiție religioasă pe care ar trebui să ne-o cunoaștem cu adevărat, situare care ne conferă discernământ, echilibru și civilitate inclusiv în relația cu alteritatea religioasă. Abia absența acestei bune situări în credință, care conduce la ratarea relației mântuitoare cu celălalt, este un păcat. Verticala credinței și a rugăciunii e singura care ne poate salva din zgomotoasa și sufocanta orizontalitate a diferendelor dintre noi. Alegerea ei ne onorează profund în orice context ne-am afla”, a mai spus Vasile Bănescu, potrivit Mediafax.

„Suntem surprinşi în mod neplăcut de o astfel de declaraţie ”, a spus Tarciziu

Şerban, purtătorul de cuvânt al papistaşilor din Bucureşti, referindu-se cu mult şi neîngăduit tupeu la declarația ÎPS Teodosie.

„În relaţiile pe care noi le avem cu Biserica Ortodoxă există un climat totuşi suficient de calm, de liniştit, şi poate aşteptăm o reacţie din partea Patriarhei, poate o dezicere, vis-à-vis de această declaraţie a IPS Teodosie”, a declarat Tarciziu Şerban.

„Ne surprinde în mod neplăcut declaraţia ÎPS Teodosie de la Constanţa, că ar fi păcat pentru un ortodox să intre şi să se roage într-o biserică catolică, cunoscută fiind situaţia specială din Occident. Peste tot în Europa, Biserica Catolică a întins o mână de ajutor Bisericilor Ortodoxe şi îndeosebi Bisericii Ortodoxe Române, oferindu-le spaţii necesare celebrărilor, în bisericile catolice. Cu ocazia vizitei Papei Francisc în România de anul trecut, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a recunoscut acest fapt şi şi-a manifestat recunoştinţa”, a mai spus Tarciziu Şerban.

Alături de ÎPS Teodosie, care a dovedit curaj şi bărbăţie în mărturisirea sa, s-a aflat obştea monahilor de la Mânăstirea Petru Vodă, ctitoria Cuviosului Justin Pârvu, condusă de Arhimandritul Hariton. Mânăstirea Petru Vodă, a avut o reacție de apărare a sfintelor canoane, pe care o redau integral mai jos:

„Dl. Vasile Bănescu nu reprezintă Biserica Ortodoxă.

Delimitarea de dogmele și canoanele Bisericii Ortodoxe este un blestem care s-a lipit ca râia de capră de toți purtătorii de cuvânt ai Sfintei noastre Biserici din ultimii 30 de ani.

Ce este Biserica Ortodoxă? Biserica este Trupul lui Hristos. Hristos este Capul Bisericii, nimeni altcineva.

În Crezul Bisericii afirmăm: „Cred întru Una, sfântă, sobornicească și apostolică Biserică”.

„Aceste însușiri ale Bisericii – anume unicitatea, sfințenia, sobornicitatea și apostolicitatea ei – vin din însăși firea și din scopul ei.

Ele delimitează limpede și exact caracterul Bisericii Ortodoxe a lui Hristos prin care ea, ca instituție și comunitate divino-umană se deosebește de toate instituțiile și comunitățile omenești” (Sf. Iustin Popovici).

Delimitarea lui Vasile Bănescu de unicitatea Sfintei Biserici Ortodoxe este deci apostazie și cerem, prin urmare, Sinodului B.O.R. să-i facă un minim catehism ortodox după ce-l va înnoi metanoetic cu un canon dat chiar de IPS Teodosie. Oricui ocupă funcția de purtător de cuvânt i se cere un lucru esențial: să cunoască și să exprime crezul instituției pe care o reprezintă. Corectitudinea politică este o uzurpare a diplomației, și, mai ales, nu face parte din atributele acestei funcții. Toate credințele, toate instituțiile, toate partidele, etc., au propriile puncte de vedere deoarece sunt entități diferite unele de altele, datoare să-și afirme identitatea.

A relativiza totul este a anula orice autenticitate și orice consistență.

Domnului Bănescu i se potrivește de minune vorba românească: „ Dacă tăcea, filosof rămânea", întrucât domnia sa chiar este filosof, și încă unul priceput.

Amestecarea învățăturii de credință (dogmatică și canonică) a Bisericii cu corectitudinea politică (care este o ideologie), alături de afirmarea ex cathedra a ereziei ecumeniste intră sub osânda Sfântului Apostol Pavel: „Dacă chiar noi sau un înger din cer v-ar vesti altă Evanghelie decât aceea pe care v-am vestit-o, să fie anathema" (Galateni 1:8).

Mânăstirea Petru Vodă

„Aduceţi-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine, şi pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, şi pe al vostru îl vor păzi" (Ioan 15, 20).